

ປະຫວັດສາດທຶກປິດບັງຂອງຂໍ້ສັບສົບ - ຈຳນວນຊາວຫົກ

ເອເຊກຽນ ເລກເຈັດ

Jeff Pippenger

2026-08-12

ແນວຄຳພະຍາກອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງລະບຸວ່າເປັນ 'ວົງລໍຂອງ Josiah' ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການກະບົດຂອງອັດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງພວກເຂົາ ໃນປີ 1097 BC. ກະສັດສາມອົງທຳອິດ (Saul, David ແລະ Solomon) ຖືກລະບຸວ່າຊົງຄອງລາດອຳນາດອົງລະສັບສົບ, ຈາກ 1097 BC ຈົນເຖິງ 977 BC. ເມື່ອ Solomon ສິ້ນພຣະຊົນ, ການກະບົດຂອງ Jeroboam ແລະຊົນເຜົ່າທາງເໜືອສົບເຜົ່າໄດ້ສິ້ນສຸດແນວຂອງກະສັດສາມອົງທຳອິດ ແລະເລີ່ມຕົ້ນແນວຂອງກະສັດໃນທັງອານາຈັກຜ່ານເໜືອແລະຜ່ານໃຕ້.

ກະສັດສາມອົງທຳອິດເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມຈິງຫຼາຍປະການ, ແຕ່ຫນຶ່ງໃນວົງລໍແຫ່ງຄວາມຈິງທີ່ພວກເຂົາສຳພັນຢູ່ກັບນັ້ນຄື ກະສັດສາມອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ—ເຢໂຮຢາຄົມ, ເຢໂຮຢາຄົນ ແລະ ເຊເດກຍິາ, ຜູ້ຊົງໃນທາງກັບກັນກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງ ໄຊຣັດ, ດາຣິອຸດ ແລະ ອາທາເຊີຊັດ. ໄຊຣັດ, ດາຣິອຸດ ແລະ ອາທາເຊີຊັດ

ໃນທາງກັບກັນກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະລາຊະກຳນົດສາມສະບັບຂອງພວກເຂົາ ທີ່ອາວຸດຕັ້ງແຕ່ 516 BC ຫາ 457 BC; ຊົງໃນທາງກັບກັນກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 14 ທີ່ມາເຖິງໃນປີ 1798, ວັນທີ 19 ເມສາ 1844 ແລະ ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຕາມລຳດັບ.

ປະຫວັດສາດແຫ່ງການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 14

ຖືກທຳຊ້ຳອີກຢ່າງຕັ້ງຕາມທຸກຕົວອັກສອນໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຜູ້ຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊັບອີກວ່າ ແນວຄຳພະຍາກອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເຈັມຕັ້ງຊາວນຸ່ງເປັນກະສັດ ໄດ້ປະຖິ້ງຂະໜາດຂອງມັນເມື່ອຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໃຈຊະນະຖືກເຈັມຕັ້ງໃນກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້. ແນວນັ້ນຮວມເອົາວົງລໍຂອງກະສັດໂຢຊີຢາ, ຊຶ່ງຍ້ອນກັບໄປເຖິງການກະບົດຂອງເຢໂຮໂບອາມທີ່ເບັດເອນ ແລະ ດານ ໃນປີ 977 BC.

ຊາວສອງ

ເຢໂຮໂບອາມຖືຄອງສັນຍະລັກຂອງເລກຊາວສອງ, ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຄອງລາດຊະການເປັນເວລາຊາວສອງປີ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຜູກຄຳພະຍານຂອງທ່ານເຂົ້າກັບປະຫວັດສາດທຶກສະແດງໂດຍເລກຊາວສອງ, ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະພາບກັບມະນຸດຊາດ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໃນນິມິດ marah ຂອງດານເຮອນໃນວັນທີຊາວສອງ, ແລະໃນເລກສອງຮ້ອຍຊາວ, ຊຶ່ງເລກຊາວສອງເປັນສ່ວນສົບຂອງມັນ.

ແລະວັນທັງຫຼາຍທີ່ເຢໂຮໂບອາມຄອງລາດນັ້ນ ມີຊາວສອງປີ;

ແລະທ່ານໄດ້ລ້ວງຫຼັບໄປຢູ່ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ, ແລະນາດາບບຸດຂອງທ່ານໄດ້ຂຶ້ນຄອງລາດແທນທ່ານ.

1 ກະສັດ 14:20

"ການກັບຄືນເປັນຫນຶ່ງ" ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະພາບແລະມະນຸດຊາດ ແມ່ນພະລາຊະກົດຂອງພຣະຄຣິດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ, ຫຼືເດືອນທີສິບ (Gregorian); ສົບຄຸນຊາວສອງ ເທົ່າກັບສອງຮ້ອຍຊາວ. ເຢໂຮໂບອາມໄດ້ສ້າງແທນບູຊາປອມຂຶ້ນທັງທີ່ເບັດເອນແລະດານ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງການນະມັດສະການວັນອາທິດອັນປອມ ທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການປະສົມປະສານຂອງຄຣິດຕະຈັກ (ເບັດເອນ: ໝາຍເຖິງຄຣິດຕະຈັກ) ແລະລັດ (ດານ:

ໝາຍເຖິງການພິພາກສາ).

ແລ້ວເຢໂຣໂບອາມໄດ້ສ້າງເຊເຄັມໃນແຖບພູເຊຟຣາອົມ ແລະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ; ແລະອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປ
ແລ້ວສ້າງເປນເອນ. ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກ່າວໃນໃຈຂອງຕົນວ່າ,
ບັດນີ້ອາດຈະກັບຄືນໄປສູ່ພື້ນຜິວຂອງດາວດີ:
ຖ້າຊົນຊາດນີ້ຂຶ້ນໄປເຮັດຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວທຶກຸງເຢຣູຊາເລັມ,
ໃຈຂອງປະຊາຊົນນັ້ນຈະຫັນກັບໄປຫາພາຍຂອງພວກເຂົາ ຄືເຮໂຫໂບອາມ ກະສັດແຫ່ງຢູດາ;
ແລະພວກເຂົາຈະຂ້າຂ້ອຍ ແລະກັບໄປຫາເຮໂຫໂບອາມ ກະສັດແຫ່ງຢູດາອີກ.
ເຫດສະນັ້ນກະສັດຈຶ່ງປຶກສາກັນ ແລະໄດ້ເຮັດລູກງົວຄຳສອງຕົວ ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ,
ການຂຶ້ນໄປເຢຣູຊາເລັມນັ້ນຫຍັງຍາກເກີນໄປສຳລັບພວກທ່ານ: ຈົ່ງເບິ່ງເຫີນ ໂອ ອີສຣາເອນ,
ນີ້ແມ່ນພຣະຂອງທ່ານ ຜູ້ໄດ້ນຳທ່ານຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ. ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງຕົວໜຶ່ງໄວ້ທີ່ເບັດເອນ
ແລະອີກຕົວໜຶ່ງນັ້ນລາວໄດ້ຕັ້ງໄວ້ທີ່ດານ. ແລະສິ່ງນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນບາບ:
ເພາະປະຊາຊົນໄດ້ໄປນະມັດສະການຢູ່ຕ່າງໆຕົວໜຶ່ງ ໄປຈົນເຖິງດານ.
ແລະລາວໄດ້ສ້າງຫໍບູຊາແຫ່ງສະຖານທີ່ສິງ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງປະໂຮຫິດຈາກຄົນຊົນຕ່າງໆໃນບັນດາປະຊາຊົນ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນລູກຫຼານຂອງເລວີ. ແລະເຢໂຣໂບອາມໄດ້ກຳນົດງານສະຫລອງໜຶ່ງໃນເດືອນທີ່ເປດ
ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນ ຄ້າຍກັບງານສະຫລອງທີ່ຢູ່ໃນຢູດາ ແລະລາວໄດ້ຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ.
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃນເບັດເອນ ໂດຍຖວາຍບູຊາແກ່ລູກງົວທົ່ວໄດ້ເຮັດຂຶ້ນ;
ແລະລາວໄດ້ຕັ້ງປະໂຮຫິດແຫ່ງສະຖານທີ່ສິງທົ່ວໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນເບັດເອນ.
ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາຊຶ່ງລາວໄດ້ສ້າງໄວ້ໃນເບັດເອນ ໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເປດ
ຄືໃນເດືອນທີ່ລາວໄດ້ຄິດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງຕົນເອງ;
ແລະໄດ້ກຳນົດງານສະຫລອງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ບັນດາລູກຫຼານແຫ່ງອີສຣາເອນ:
ແລະລາວໄດ້ຖວາຍຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະເຜົາເຄື່ອງຫອມ. 1 ກະສັດ 12:25–33.

ໃນປະຫວັດສາດພື້ນຖານຂອງສິບເຜົາພາກເໜືອ,
ໄດ້ມີການກະບົດຫນຶ່ງຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວ້ໂດຍການທຳອິດສຳຄັນປະຕິເສດພຣະເຈົ້າໃນຖານະກະສັດ,
ແລະອີກທັງໂດຍການກະບົດຂອງອາໂຣນ ແລະລູກງົວຄຳ.
ການກະບົດຂອງອາໂຣນເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດພື້ນຖານຂອງອີສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ແລະຂອງເຢໂຣໂບອາມເກີດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດພື້ນຖານຂອງສິບເຜົາພາກເໜືອ. "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ" ອາໂຣນ,
ໃນຖານະມະຫາປະໂຮຫິດ, ເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຈັກ ແລະເຢໂຣໂບອາມ, ໃນຖານະກະສັດ,
ເປັນຕົວແທນຂອງລັດ. ການກະບົດພື້ນຖານທັງສອງນັ້ນເປັນເສັ້ນໜຶ່ງທີ່ຮ່ວມເອົາການກະບົດພື້ນຖານຂອງປະ
ຊາຊົນອີສຣາເອນໃນການປາຖະໜາກະສັດມະນຸດ.

490

ໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ ມີສາມຊ່ວງເວລາ
ຊຶ່ງແຕ່ລະຊ່ວງມີສຳຄັນເກົ່າສົບປີ; ແລະຊ່ວງໜຶ່ງກ່ຽວພັນກັບບັນດາກະສັດ, ອີກຊ່ວງໜຶ່ງກັບພຣະວິຫານ,
ແລະອີກຊ່ວງໜຶ່ງກັບກອງທັບ. ຊ່ວງເວລາທັງສາມນັ້ນສອດຄ່ອງກັບການກະບົດຂອງອາໂຣນ, (ພຣະວິຫານ),
ຊາອູນ (ກອງທັບ) ແລະ ເຢໂຣໂບອາມ (ກະສັດ). ໃນສາມສັນຍະລັກຄືຜູ້ພະຍາກອນ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ກະສັດ,
ກໍແມ່ນກະສັດຊາອູນຜູ້ທີ່ຖືກລະບຸວ່າໄດ້ພະຍາກອນ, ແລະ ອາໂຣນເປັນປະໂລຫິດ, ແລະ
ເຢໂຣໂບອາມເປັນກະສັດ.

ແລະເມື່ອເຫດການນັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ເມື່ອບັນດາຄົນທີ່ຮູ້ຈັກລາວມາແຕ່ກ່ອນໄດ້ເຫັນວ່າ, ດູເຖດີ,
ລາວໄດ້ພະຍາກອນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພວກຜູ້ພະຍາກອນ, ປະຊາຊົນຈຶ່ງເວົ້າແກ່ກັນແລະກັນວ່າ,
"ອັນໃດໜຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸດຂອງຄື? ຊາອູນກໍຢູ່ໃນພວກຜູ້ພະຍາກອນດ້ວຍຫລື?"
ແລະຄົນໜຶ່ງໃນບ່ອນນັ້ນໄດ້ຕອບຂຶ້ນແລະເວົ້າວ່າ, "ແຕ່ຜູ້ໃດເປັນບົດາຂອງພວກເຂົາ?" ເຫດສະນັ້ນ

ຈົງກາຍເປັນສຸພາສິດວ່າ, “ຊາວນຸກຢູ່ໃນພວກຜູ້ພະຍາກອນດ້ວຍຫລັກ?” 1 ຊາມູເອນ 10:11, 12.

ຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະປະກອບດ້ວຍສາດສະດາອາຍຸສາມສິບປີ, ບຸໂຣຫົດອາຍຸສາມສິບປີ
ແລະກະສັດອາຍຸສາມສິບປີ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອເຊກຽນຜູ້ທີ່ໄລ່ມືຕົນໃນປີທີສາມສິບ,
ໂຢເຊັບຜູ້ທີ່ໄລ່ມືການຮັບໃຊ້ໃນອາຍຸສາມສິບປີ
ແລະກະສັດດາວິດຜູ້ທີ່ໄລ່ມືຄອງລາດໃນອາຍຸສາມສິບປີຂອງພຣະອົງ. ຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະຖືກເປັນຕົວແທນ
ໃນແບດບົດສຸດທ້າຍຂອງພຣະທຳເອເຊກຽນໃນຖານະເປັນພຣະວິຫານທີ່ໄດ້ມີແຜ່ນດິນໂລກ,
ແລະຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະນັ້ນຄືພິລາເດັນເຟຍ, ຊຶ່ງເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ເປດອັນອອກມາຈາກເຈັດ.

ເສັ້ນສາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢເຊຍາ ທີ່ໄລ່ມືຕົນໃນປີ 977 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ສົນສຸດລົງທຶກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ. ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ
ການປະທັບຕາແກ່ຄົນໜຶ່ງແສນສິນຄ້າສິນ ທີ່ໄລ່ມືຕົນໃນວັນທີ 31 ທັນວາ 2023
ໄດ້ໄລ່ມືຂຶ້ນເມື່ອມີຄຳເອນລົງມາເພື່ອບຸກຄົນສອງພະຍານແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບເອັດ. ປີ 2023
ມາເຖິງຫຼັງຈາກວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເປັນເວລາຊາວສອງປີດັ່ງທີ່ກົດໝາຍ Alien and Sedition Acts
ຂອງປີ 1798 ມາເຖິງຫຼັງຈາກຖະແຫຼງການເອກະລາດໃນປີ 1776 ເປັນເວລາຊາວສອງປີ.
ການຄອງລາດຊາວສອງປີຂອງເຢໂຣໂບອາມ ໄດ້ໄລ່ມືຕົນໃນປີ 977 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ເມື່ອຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບໂຢເຊຍາຖືກປະກາດອອກມາ. ໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງໃນ 1 ກະສັດ
ບົດທີ 13 ໄດ້ເຜີຍໜ້າຕໍ່ການຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງເຢໂຣໂບອາມ
ດັ່ງທີ່ມີເຊໂດ້ເຜີຍໜ້າຕໍ່ການຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອຂອງອາໂຣນ ແລະ
ຊາມູເອນໄດ້ເຜີຍໜ້າຕໍ່ປະຊາຄົມຜູ້ປາຖະໜາກະສັດ.
ການເຜີຍໜ້າຕໍ່ການຖອຍຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອອັນເປັນຮາກຖານເຫຼົ່ານັ້ນ
ທີ່ຖືກແທນໂດຍຂ່າວສານຂອງຜູ້ພະຍາກອນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຝັງ, ໂມເຊ ແລະ ຊາມູເອນ
ເປັນຕົວແທນຂອງສຽງຮ້ອງດັ່ງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ນີ້ຄືຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນທີ່ຖືກປະກາດໂດຍທຸກໆໝາຍ,
ຊຶ່ງຖືກແທນໃນປະຫວັດຂອງເຢໂຣໂບອາມໂດຍການທຳນາຍເຖິງໂຢເຊຍາທີ່ມາພ້ອມກັບ “ໝາຍສຳຄັນ.”

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງ, ມີຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຄົນໜຶ່ງອອກມາຈາກຢູດາ ໂດຍພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ ມາຍັງເບັດເອນ;
ແລະ ເຢໂຣໂບອາມກຳລັງຢືນຢູ່ຂ້າງແທນບູຊາເພື່ອເຜົາເຄື່ອງຫອມ. ແລະ
ລາວໄດ້ຮ້ອງກ່າວຕໍ່ຕຳນແທນບູຊານັ້ນດ້ວຍພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ ແລະ ກ່າວວ່າ, ໂອ ແທນບູຊາ,
ແທນບູຊາເອີຍ, ພຣະຢາເວກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ຈະມີໂດກຊາຍຄົນໜຶ່ງເກີດແກ່ພົງຂອງດາວິດ ຊື່ໂຢເຊຍາ;
ແລະ ເທິງເຈົ້ານີ້ລາວຈະຖອຍປະໂລຫິດແຫ່ງບູຊະນິຍະສະຖານສູງ ຜູ້ທີ່ເຜົາເຄື່ອງຫອມເທິງເຈົ້າ, ແລະ
ກະດູກຂອງມະນຸດຈະຖືກເຜົາເທິງເຈົ້າ. ແລະ ໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ລາວໄດ້ໃຫ້ໝາຍສຳຄັນໜຶ່ງ ໂດຍກ່າວວ່າ,
ນີ້ແມ່ນໝາຍສຳຄັນທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວໄວ້; ຈົ່ງເບິ່ງ, ແທນບູຊາຈະແຕກອອກ, ແລະ
ຂີ້ຖົງທີ່ຢູ່ເທິງນັ້ນຈະຖືກເທອອກ. ແລະ ຢູ່ມາ,
ເມື່ອກະສັດເຢໂຣໂບອາມໄດ້ຍື່ນຄຳກ່າວຂອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ້ອງກ່າວຕໍ່ຕຳນແທນບູຊາໃນເບັດເອນ, ພຣະອົງກໍຍື່ນພຣະຫັດອອກຈາກແທນບູຊາ ໂດຍກ່າວວ່າ,
ຈັບມັນໄວ້. ແລະ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຍື່ນອອກຕໍ່ຕຳນລາວ, ກໍຫຼົງແຫ້ງໄປ
ຈົນພຣະອົງບໍ່ສາມາດດຶງມັນກັບເຂົ້າຫາພຣະອົງໄດ້ອີກ.

ແທນບູຊານັ້ນກໍແຕກອອກດ້ວຍ, ແລະຂີ້ຖົງກໍຫຼົງອອກຈາກແທນບູຊາ,
ຕາມໝາຍສຳຄັນທີ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ໂດຍພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວ.
ແລ້ວກະສັດຈົ່ງຕອບແລະກ່າວແກ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າວ່າ,
ບັດນີ້ຂ້ອຍອອນຕຳພຣະພັກຂອງພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ, ແລະອະທິຖານເພື່ອຂ້ານ້ອຍ,
ເພື່ອວ່າມືຂອງຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນອີກ. ແລະຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າກໍວົງວອນຕຳພຣະຢາເວ,
ແລະມືຂອງກະສັດກໍໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນອີກ ແລະເປັນດັ່ງເກົ່າ. ແລະກະສັດກ່າວແກ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າວ່າ,

ຈົງໄປເຮືອນກັບຂ້ານ້ອຍ ແລະພົ້ນກຳລັງເສຍກ່ອນ, ແລະຂ້ານ້ອຍຈະໃຫ້ບໍ່ເນັດແກ່ທ່ານ.
ແຕ່ຄົນແຫ່ງພຣະເຈົ້າກ່າວແກ່ກະສັດວ່າ, ເຖິງແມ່ນທ່ານຈະໃຫ້ເຄີຍໜຶ່ງຂອງວັງຂອງທ່ານແກ່ຂ້ານ້ອຍ,
ຂ້ານ້ອຍກໍຈະບໍ່ໄປກັບທ່ານ, ແລະຈະບໍ່ກິນເຂົ້າ ຫຼືດື່ມນ້ຳໃນສະຖານທີ່ນີ້.
ເພາະພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວໄດ້ບັນລຸຂ້ານ້ອຍໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, ຢ່າກິນເຂົ້າ, ຢ່າດື່ມນ້ຳ,
ແລະຢ່າກັບຄືນໂດຍທາງດຽວກັນກັບທີ່ທ່ານໄດ້ມາ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງໄປອີກທາງໜຶ່ງ,
ແລະບໍ່ໄດ້ກັບຄືນໂດຍທາງທີ່ທ່ານໄດ້ມາເບັດເອນ. 1 ກະສັດ 13:1-10.

ການປະຕິເສດຂອງຜູ້ເພີ່ມຍາກອນທີ່ຈະຮັບປະທານອາຫານກັບເຢໂຣໂບອາມ ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ຮັບຂໍສະເໜີວ່າ
“ເຄີຍໜຶ່ງແຫ່ງວັງຂອງເຈົ້າ”

ກ່ອນສອດຄ່ອງກັບຄຳສັນຍາຂອງເຮໂຣດທີ່ໃຫ້ແກ່ຊາໂລເມເຖິງເຄີຍໜຶ່ງແຫ່ງອານາຈັກຂອງລາວ.

ແລະເມື່ອເຖິງວັນອັນເໝາະສົມ, ຊົງເຮໂຣດໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃນວັນປະສູດຂອງຕົນ ສຳລັບບັນດາຊນນາງ,
ນາຍທະຫານຊຸນສູງ, ແລະບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ແຫ່ງແຂວງຄາລິໄລ;
ແລະເມື່ອບຸດສາວຂອງເຮໂຣດອີກຄົນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາ ແລະຟ້ອນລຳ,
ກໍເຮັດໃຫ້ເຮໂຣດແລະພວກທີ່ນັ່ງຮ່ວມກັບລາວພິຈາລະນາ, ກະສັດຈຶ່ງກ່າວແກ່ຍິງສາວນັ້ນວ່າ,
ຈົ່ງຂໍຈາກເຮົາສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າປາຖະໜາ, ແລະເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ. ແລະລາວໄດ້ສາບານແກ່ນາງວ່າ,
ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຂໍຈາກເຮົາ, ເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ, ແມ່ນແຕ່ເຖິງເຄີຍອານາຈັກຂອງເຮົາ.
ແລະນາງຈຶ່ງອອກໄປ ແລະກ່າວແກ່ແມ່ຂອງນາງວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຄວນຈະຂໍຫຍັງ? ແລະນາງກ່າວວ່າ,
ຫົວຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ. ມາຣະໂກ 6:21-24.

ຄຳປະຕິຍານຂອງເຮໂຣດທີ່ຈະມອບອານາຈັກເຄີຍໜຶ່ງຂອງຕົນ ເກີດຂຶ້ນໃນວັນເກີດຂອງລາວ.

ເຮໂຣດເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຣມ, ແລະ ກະສັດສົບອົງໃນພຣະນິມິດບົດທີ 17

ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍການແບ່ງໂຣມອອກເປັນສິບສ່ວນໃນດານເອນບົດທີ 7, ແລະ
ນັ້ນກໍເປັນສິບສ່ວນໃນບົດທີ 2.

ວັນເກີດຂອງລາວຖືກກຳນົດເມື່ອອານາຈັກທີ່ຖືກແທນທີ່ດ້ວຍອານາຈັກທີ່ຈັດໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ແລະ ໃນຄວາມໝາຍນີ້

ມັນເປັນວັນເກີດຂອງສະຫະປະຊາຊາດໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ຈັດໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ.

ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້ານີ້, ກະສັດສົບອົງ

ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສົບເຜົ່າເໝືອນຂອງເຢໂຣໂບອາມ

ຕົກລົງຈະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍເປັນເວລາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງໃນພຣະນິມິດ “17”.

ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃສ່ໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາ ໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ໃຫ້ເຫັນພ້ອມກັນ,
ແລະຖວາຍອານາຈັກຂອງຕົນແກ່ສັດຮ້າຍ, ຈົນກວ່າພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ພຣະນິມິດ
17:17.

ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະພິຈາລະນາຄຳພະຍາກອນໃນບົດທີສີ່ຂອງເອເຊກຽນ,

ເຮົາຈະຊີ້ບອກເຖິງສົບສາມຄັ້ງທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ລະບຸວັນເວລາໄວ້ໂດຍກົງ. ຫຼັກໝາຍທັງສົບສາມນັ້ນ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແບ່ງອອກລະຫວ່າງໂລກ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂລກທີ່ຖືກແທນໂດຍອິຢິບ

ໄດ້ຖືກກຳນົດວັນເວລາໂດຍກົງຫົກຄັ້ງ, ແລະ ເມື່ອຕົວຖືກກ່າວເຖິງອີກໜຶ່ງຄັ້ງ, ສ່ວນອີກຫົກຄັ້ງນັ້ນ

ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມແມ່ນເປັນຫົວຂໍ້. ໜັງສືນິເວລີມຕົ້ນໃນປີ 592 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ຊົງເປັນປຶ້ມສາມສົບຂອງຮອບຢູບວິທີສົບເຈັດ, ແລະ ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດທີສີ່ໃນເອເຊກຽນລະບຸວ່າ ວັນທີ 22
ຕຸລາ 573 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເປັນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຮອບນັ້ນ.

ຮອບຢູບວິທີເປັນຕົວແທນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ຕັ້ງແຕ່ 9/11

ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້,

ຊົງໃນທາງກັບກັນກໍຖືກແທນໃນຮູບແບບພຣັກຕອນໜຶ່ງຂອງປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 31

ທັນວາ 2023 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້.

ທັງສອງຊ່ວງເວລານັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວໂດຍຊ່ວງເວລາຈາກວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ບໍ່ມີຜູ້ໃດອີກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ໄດ້ສະເດັດລົງມາເປັນທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດເດດແຫ່ງພຣະນິມິດບົດທີ 10 ຜູ້ທີ່ນຳໜັງສືນ້ອຍມາ ຊຶ່ງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບເອົາ ແລະ ກິນ.

ທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ສະເດັດລົງມາອີກໃນ 9/11

ເພື່ອໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງເວລາຂອງການປະທັບຕາ.

ທູດສະຫວັນອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນວັນທີ 31 ທັນວາ 2023

ເພື່ອຊົງໃຫ້ພະຍານທັງສອງທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າໃນຖະໜົນແຫ່ງນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນຄືໂຊໂດມ ແລະ ເອຢິບ

ບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຄັງໄວ້ເຊັ່ນກັນ.

ການສະເດັດລົງມານັ້ນໄດ້ໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາບົດທຳຍແຫ່ງເວລາຂອງການປະທັບຕາ. ພາຍໃນຊ່ວງເວລາແບບ fractal ຈາກວັນທີ 31 ທັນວາ 2023 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ,

ເອເຊກຽນປະໂລຫິດໄດ້ຮັບນິມິດເຫັນພຣະວິຫານໃນສະຫວັນ. ໃນເວລານັ້ນ, ລາວຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໃບ້ແລະ ຈະເວົ້າກ່າວເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງບັນຊາໃຫ້ລາວເວົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ສະພາບຂອງລາວດຳລົງຢູ່ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ໃກ້ຈະມາເຖິງ,

ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການທຳລາຍເຢຊູຊາເລັມ.

ເຊັ່ນດຽວກັບໂຍຮັນ,

ເອເຊກຽນກໍໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາໃຫ້ຮັບເອົາໜັງສືທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ລົງມາໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບ, ແລະຍັງຖືກບອກໃຫ້ກິນໜັງສືແຫ່ງການຄຳຄວນ, ການໂສກເສົ້າ ແລະຄວາມວິບັດ.

ແຕ່ເຈົ້າ ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງຟັງສັງເກດເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າ;

ຢ່າເປັນຜູ້ກະບົດເໝືອນດັ່ງວົງວານທີ່ກະບົດນັ້ນ: ຈົ່ງອຳບາກຂອງເຈົ້າ ແລະກິນສັງເກດເຮົາໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.

ເມື່ອຂ້ານ້ອຍເບິ່ງຢູ່ ເບິ່ງແມ, ມີໝື່ນຖືກສົ່ງມາຫາຂ້ານ້ອຍ; ແລະເບິ່ງແມ, ໃນມືນັ້ນມີໝື່ນໜັງສືຢູ່;

ແລະທ່ານໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຕົວຂ້ານ້ອຍ; ແລະມີຂໍ້ຂຽນຢູ່ທັງດ້ານໃນແລະດ້ານນອກ:

ແລະໃນນັ້ນມີຂໍ້ຂຽນເຖິງການຄຳຄວນ, ການໄວ້ທຸກ, ແລະວິບັດ. ເອເຊກຽນ 2:8–10.

ຂ່າວສານນີ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນຂ່າວສານສາມປະການ

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງຂ່າວສານເທວະດາສາມອົງໃນ Revelation ບົດ 14. ດັ່ງນັ້ນ

ຈຶ່ງເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງເທວະດາອົງທີສາມ ຊຶ່ງປະທັບຕາຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ພາຍໃນເຢຊູຊາເລັມ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮ້ອງຄຳຄວນແລະໂສກເສົ້າເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຄຣິດຕະຈັກແລະຂອງແຜ່ນດິນ

ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນ Ezekiel ບົດ 9 ແລະ Revelation ບົດ 7.

ແລະພະສົກຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນໄດ້ຍົກຂຶ້ນຈາກເຄຣຼູ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພຣະອົງປະທັບຢູ່

ໄປຍັງທັນປະຕູຂອງພຣະນິເວດ. ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງເອົາຊາຍຜູ້ນັ່ງຫົວຜ້າປ່ານ

ຜູ້ທີ່ມີກະບອກນ້ຳໜັກຂອງອາລັກຢູ່ຂ້າງກາຍຂອງຕົນ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດກັບລາວວ່າ,

ຈົ່ງໄປທົວກາງເມືອງ ຄືທົວກາງນະຄອນເຢຊູຊາເລັມ ແລະຈົ່ງໝາຍເຄື່ອງໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍ ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງຄຳຄວນເນື່ອງດ້ວຍບັນດາສິ່ງນຳສະອິດສະອຽນທັງປວງທີ່ຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນທຳມະກາງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 9:3, 4.

ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາປະທັບນັ້ນ ກຳລັງໂສກເສົ້າເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຄຣິດຕະຈັກ ແລະບາບຂອງແຜ່ນດິນ;

ແລະຄຳພະຍານຂອງເອເຊກຽນໄດ້ຖືກທຳເຂົ້າໄປໃນປະຫວັດສາດຂອງເຢຊູຊາເລັມ ແລະອີຢິບ

ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກຂອງຄຣິດຕະຈັກ ແລະຂອງໂລກ.

“ເຊື້ອແຫຼ່ງຄວາມເປັນພະເຈົ້າ ຍັງບໍ່ໄດ້ຊຸມເສຍອຳນາດຂອງມັນໄປໂດຍສົມເຊື່ອງ. ໃນເວລາທີ່ອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມຫົດຫຼ່ຽມຂອງຄຣິສຕະຈັກຮ້າຍແຮງທີ່ຊິດ, ຄະນະນັກທຶກາລັງຍົນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ ຈະຖອນຫາຍໃຈ ແລະ ຮ້ອງໃຫ້ເພາະບັນດາສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັງທີ່ກະທຳກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ. ແຕ່ໂດຍສະເພາະຍັງກວ່ານັ້ນ ຄຳອະທິຖານຂອງເຂົາຈະລອຍຂຶ້ນໄປເພື່ອຄຣິສຕະຈັກ ເພາະສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕະຈັກກຳລັງປະພຶດຕາມແບບຢ່າງຂອງໂລກ. ...”

“ຄຳສັ່ງນັ້ນແມ່ນ: ‘ຈົ່ງໄປຜ່ານກາງເມືອງ, ຜ່ານກາງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຈົ່ງໝາຍເຄື່ອງໄວ້ເທິງໜ້າຜາຂອງບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໃຫ້ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຍິນສຽງຂອງບັນດາສິ່ງອັນໜ້າຊັງທັງປວງທີ່ໄດ້ກະທຳຂຶ້ນໃນທ່າມກາງນັ້ນ.’ ບັນດາຜູ້ທີ່ຖອນຫາຍໃຈແລະຮ້ອງໃຫ້ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ປະກາດຖອຍຄຳແຫ່ງຊີວິດ; ພວກເຂົາໄດ້ຕັກເຕືອນ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ແລະອ້ອມວອນ. ບາງຄົນຜູ້ທີ່ເຄີຍລົບຫຼືພຣະເຈົ້າໄດ້ກັບໃຈ ແລະຖອມໃຈຂອງຕົນລົງຕໍ່ພຣະອົງ. ແຕ່ສະຫງ່າຮາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈາກອິດສະຣາເອນໄປແລ້ວ; ເຖິງແມ່ນວ່າຫຼາຍຄົນຍັງຄົງສືບຕໍ່ຮູບແບບຂອງສາສະໜາຢູ່ ແຕ່ລັດອຳນາດແລະການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງໄດ້ຂາດຫາຍໄປ.” Testimonies, volume 5, 209, 210.

ໃນບໍລິບົດຂອງພຣະທຳບົດເພງຄຳຄວນ,
ການຄຳຄວນແລະຄວາມວິບັດອັນເປັນແບບຢ່າງຂອງທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 14 ນັ້ນ,
ການຄຳຄວນແລະການໂອຍຄວນແມ່ນທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ,
ແລະອົງທີສາມແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມວິບັດ,
ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງລົມຕາເວັນອອກທີ່ຖືກຫັກຫ້າມໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ຍັບຍັງທັງສອງໃນພຣະນິມົດບົດທີ 7.

ອີຢິບ

ໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ ມີການກ່າວອ້າງເຖິງວັນທີສິບສາມແຫ່ງ. ວັນທີທຳອິດໃນຊຸດວັນທີກ່ຽວກັບອີຢິບແມ່ນ ເອເຊກຽນ 29:1, ແລະມັນໝາຍເຖິງປີ 587 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ໃນປີທີສິບ ໃນເດືອນທີສິບ ໃນວັນທີສິບສອງຂອງເດືອນນັ້ນ ພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ ຈົ່ງຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າຕໍ່ຕ້ານພາໂຣ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ ແລະຈົ່ງພະຍາກອນຕໍ່ຕ້ານລາວ ແລະຕໍ່ຕ້ານເອຢິບທັງໝົດ: ຈົ່ງກ່າວ ແລະວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້, ເບື້ອງແມ່, ເຮົາຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ ພາໂຣ ກະສັດແຫ່ງເອຢິບ, ມັງກອນໃຫຍ່ຜູ້ນອນຢູ່ທ່າມກາງແມ່ນ້ຳທັງຫລາຍຂອງຕົນ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວວ່າ, ແມ່ນ້ຳຂອງຂ້າແມ່ນຂອງຂ້າເອງ ແລະຂ້າໄດ້ສ້າງມັນໄວ້ເພື່ອຕົນເອງ. ເອເຊກຽນ 29:1–3.

ປີ 587 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແມ່ນປີແຫ່ງການລ້ອມໂຈມ, ຊຶ່ງໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໜັງປີເຄື່ອງກ່ອນການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ. ໃນເວລານັ້ນ ເອເຊກຽນໄດ້ປະກາດວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຄວາລ້ຽມອີຢິບ, ແລະການຄວາລ້ຽມນັ້ນຈະສະແດງໃຫ້ຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນເຖິງຄວາມໂງ່ເຂົ້າຂອງພວກເຂົາ ໃນການໄວ້ວາງໃຈໃນມັງກອນແຫ່ງອີຢິບ. ໃນຕອນທຳຍຂອງບົດ ມີການປະກາດວ່າ ອີຢິບຈະຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບາບີລ໌ ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງຊັບອີກເວລາທີ່ກະສັດສິບອົງໄດ້ມອບອານາຈັກທີ່ຈັດຂອງພຣະຄຳ ພິພິຍາກອນໃຫ້ແກ່ບາບີລ໌ສະໄໝໃໝ່—ອານາຈັກທີ່ແບບ ຊຶ່ງເປັນຂອງທັງເຈັດ. ຄຳພະຍາກອນນັ້ນໄດ້ສຳເລັດລົງ ‘ສິບເຈັດ’ ປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 571 ກ່ອນ ຄ.ສ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຕອນທຳຍຂອງບົດ. ດັ່ງນັ້ນ ບົດທີ 29 ຈຶ່ງມີທັງການອ້າງອີງວັນເວລາຄັ້ງທຳອິດ ແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບອີຢິບ.

ແລະເຫດການໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນປີທີສາມເຈັດ, ໃນເດືອນທຳອິດ, ໃນວັນທຳອິດຂອງເດືອນ, ພຣະວິຈານຂອງພຣະເຢໂຮວາໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເນບູຣັດເນດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີລ໌ ໄດ້ໃຫ້ກອງທັບຂອງຕົນຮັບໃຊ້ຢ່າງໜັກໃນການຮົບຕໍ່ສູ້ເມືອງຕີໂລ;

ຫົວທຸກຫົວໄດ້ກ້າຍເປັນຫົວລ້ານ, ແລະບ່າທຸກບ່າໄດ້ຖືກຖອກຜົວ;
ແຕ່ເຂົາໜ້າໄດ້ຮັບຄຳຈ້າງສຳລັບເມືອງຕີໄລ່, ທັງກອງທັບຂອງເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຮັບ,
ສຳລັບການຮັບໃຊ້ທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ຕໍ່ຕຳນານນັ້ນ. ສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ເບັງແມ, ເຮົາຈະມອບແຜ່ນດິນເອຢິບໃຫ້ແກ່ເນບຣູດເນດຊາ ກະສັດແຫ່ງບາບີໄລນ;
ແລະເຂົາຈະຂົນເອົາຝຸງຊົນຂອງນາງໄປ, ແລະຈະຍຶດເອົາຂອງລົບ ແລະຍຶດເອົາຂອງບຸນຂອງນາງ;
ແລະນັ້ນຈະເປັນຄຳຈ້າງສຳລັບກອງທັບຂອງເຂົາ.
ເຮົາໄດ້ມອບແຜ່ນດິນເອຢິບໃຫ້ເຂົາເປັນຄຳແຮງງານສຳລັບງານທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບໃຊ້ຕໍ່ຕຳນານນັ້ນ,
ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ກະທຳເພື່ອເຮົາ, ພຣະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ. ໃນວັນນັ້ນ
ເຮົາຈະໃຫ້ເຂົາສັດແຫ່ງວົງວານອິດສະຣາເອນແຕກໜ່ວຍ,
ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າມີການເປີດປາກຢູ່ທ່າມກາງເຂົາທັງຫລາຍ; ແລະເຂົາທັງຫລາຍຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົາຄືພຣະເຢເຢໂອ. ເອເຊກຽນ 29:17-21.

ບໍ່ມີຊາວ ໃນເດືອນທຳອິດ ໃນວັນທຳອິດ ຂອງຂໍ້ສັບຊ້ອນ
ເປັນຕົວແທນວັນທີສີ່ຫ້າຍໃນບັນດາສັບສາມວັນທີ່ໃນເອເຊກຽນ, ແລະເປັນວັນທີດຽວທີ່ຖືກຢູ່ຫຼັງຈາກວັນທີ
22 ຕຸລາ 573 BC. ມັນເປັນຕົວແທນເວລາທີ່ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນດານເຮອນ 11:42 ແລະ 43 ໄດ້ຮັບເອຢິບ,
ພ້ອມທັງເປັນຈຸດທີ່ກະສັດສັບຊ້ອນໄດ້ມອບອານາຈັກທີ່ຈັດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ອານາຈັກທີ່ເປດ
ຊຶ່ງເປັນອານາຈັກໜຶ່ງໃນເຈດຕະນາ. ມັນສຳເລັດຜົນເມື່ອ "ເຂົາຂອງວົງວານອິດສະຣາເອນ" ແຕກໜ່ວຍອອກ.
ໃນເອຊາຢາ ອິດສະຣາເອນແຕກໜ່ວຍໃນວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ.

ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ມີມາຈາກຢາໂຄບຢັງຮາກລົງ: ອິດສະຣາເອນຈະຜົງບານແລະແຕກໜ່ວຍ;
ແລະຈະຕັ້ງພົນພົບດ້ວຍຜົນ. ອີຊາຢາ 27:8.

ເມື່ອ Ezekiel 29:17 ສຳເລັດເປັນຈົງ,
ແລະມັງກອນແຫ່ງອີຢິບຖືກມອບໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍຂອງສັນຕະປາປາໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ານ,
ຜົນປາຍລະດູຈະຖືກເທລົງເທິງອິດສະຣາເອນຢ່າງບໍ່ມີຂັດຂວາງ. ຜົນນັ້ນໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນວັນທີ9/11
ດ້ວຍການປະພຶມພຽງເລັກນ້ອຍ ຕາມແບບຢ່າງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຟົນລົມໃສ່ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງ
ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ
ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປຫາພຣະບໍດີຂອງພຣະອົງພາຍຫຼັງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ.

"ການກະທຳຂອງພຣະຄຣິດໃນການຊົງລົມຫາຍໃຈໃສ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເພື່ອປະທານພຣະວິນຍານບໍ່
ລົ້ມຕົວ, ແລະໃນການປະທານສັນຕິສຸກຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາ, ກໍເປັນດັ່ງນັ້ນຜົນພຽງສອງສາມຢອດ
ເມື່ອທຽບກັບຜົນທີ່ຫຼົງລົງຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ທີ່ຈະຖືກປະທານໃນວັນເພນແຕກອອດ." Spirit of Prophecy,
volume 3, 243.

ການພະຍາກອນຂອງເອເຊກຽນເກືອບກັບການລົ້ມສະລາຍຂອງອີຢິບ ໄດ້ຖືກປະກາດໃນປີ587 ກ່ອນ ຄ.ສ.,
ຄືບໍ່ແຕ່ງການປົດລັອມ, ແລະອີກ "ສັບຊ້ອນ" ບໍ່ມີຄຳພະຍາກອນນັ້ນກໍໄດ້ສຳເລັດ.
ມັນໄດ້ສຳເລັດໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຖືກແທນດ້ວຍຕົວເລກ "ສັບຊ້ອນ,"
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຂໍ້ສັບຊ້ອນໃນດານເຮອນບົດທີ່ສິບເອັດ.
ມັນຈະຕ້ອງສຳເລັດໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສະໜິນສີພັນ
ຊຶ່ງຖືກຟັນລະນາໄວ້ໃນບົດທີ່ເກົ່າຂອງເອເຊກຽນ. ໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕານັ້ນ
ຜົນປາຍລະດູຖືກຖອກເທລົງ, ກ່ອນອັນເປັນດັ່ງການຟື້ນປະພອບໃນ 9/11
ແລ້ວຈຶ່ງເປັນການຖອກເທຍ່າງຄົບຖ້ວນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຕາມອິດສະຣາ ມັນຈະສຳເລັດໃນ
"ວັນແຫ່ງລົມຕາເວັນອອກ," ແລະອິດສະລາມຄືລົມຕາເວັນອອກນັ້ນ, ແລະອິດສະລາມຄື"ວິບັດ"
ປະການທີສາມ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ເອເຊກຽນຕ້ອງກິນນັ້ນເປັນຂໍ້ຄວາມສາມສ່ວນ,
ໃນນັ້ນສ່ວນທີສາມແມ່ນຂໍ້ຄວາມແຫ່ງວິບັດ.

ຂໍ້ຄວາມທັງສິບສາມຂໍ້ຂອງເອເຊກຽນທຶກຳນົດວັນເວລາໄວ້ນັ້ນ

ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບເຢຣຸຊາເລັມ, ອຢິບ ແລະ ເມືອງຕີເຣ.

ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດໄດ້ມຸ່ງກ່າວເຖິງການກະບົດ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຈຳນວນ "ສິບສາມ."

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ພິຈາລະນາເລື່ອງການກຳນົດວັນເວລາຂອງເອເຊກຽນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.